

[Pia Dahl]

Det samme gælder, når jeg fotograferer mit lille barn hjemme i haven. Det synes jeg ikke jeg skal betale afgift til staten af, heller ikke – nu har vi lige talt musikskoler – hvis jeg beslutter mig til at tage en transportabel båndoptager med hen på musikskolen for at høre, hvad lille Jens, eller hvad han nu hedder, kan fremtrylle af dejlig lyd. Det er efter min bedste overbevisning asocialt.

I det hele taget finder Fremskridtspartiet, at hele ophavsretsområdet som sådan er bedst tjent med en nedtrapning over en kort årrække. I den forbindelse skal jeg henvise til beslutningsforslag nr. B 66, som vi fremsatte i folketingsåret 1987-88, 1. samling. Det kan man blive klog af at læse.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg må sige, at jeg ville føle mig lidt underligt tilpas, hvis jeg købte en grammofonplade og gik hjem og spillede den af på et bånd til mit eget brug. Jeg ved ikke rigtig, hvorfor jeg skulle gøre det. Det kan selvfølgelig være, jeg har en båndoptager stående et andet sted i huset.

Det, jeg måske kunne tænke mig – og så håber jeg, det er lovligt – var at gå hen og købe en plade, som jeg holdt meget af, eller et bånd, som jeg holdt meget af, og så afspille det i ét eksemplar og forære det til min søn, som spiller. Eller jeg kunne gå hen på musikbiblioteket – men det tør jeg jo næsten ikke sige her – og låne en plade eller et bånd og så spille det over til mig selv.

Det er jo sådan, det sker. Det er jo sådan, folk gør, og det har man lov til at gøre, men derved sælges der selvfølgelig også færre plader end normalt. Derved sælges der færre musikbånd end normalt.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Men så kan jeg da ikke undlade at foreslå SF og fru Ingerlise Koefoed, at folk skal betale lidt mere for at låne plader og bånd på bibliotekerne.

Det kan godt være, at fru Ingerlise Koefoed finder det underligt, at man kan finde på at overspille nogle af sine egne plader på bånd, men det synes jeg ikke er spor underligt. Det kan jo godt være, at man ikke har lyst til at høre

en hel plade på én gang, og at man godt vil mikse sine egne bånd med forskellig musik. Det er da ikke utænkeligt.

Derudover må vi se i øjnene, at f.eks. når det gælder videooptagelser af udsendelser i fjernsynet, har de, der har produceret de udsendelser, i forvejen fået deres penge for det. Det kunne godt tænkes, at jeg er i Folketinget kl. 10 om aftenen, men at der er en film i fjernsynet kl. 8, som jeg utrolig gerne vil se. Så er det da en praktisk metode, og det synes jeg ikke jeg skal betale til staten for. Det samme gør sig gældende, når der bliver spillet plader i radioen. Der er betalt Koda-Gramex-afgift for det.

Marianne Jelved (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på ophavsretslovområdet, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være her i dag, fordi hun er andet sted i huset, hvor hun arbejder med anden lovgivning, skal jeg sige følgende på hendes vegne:

Lovforslag nr. L 185 er udarbejdet på baggrund af, at der faktisk er stigende problemer på området. Nu skal jeg ikke gentage alt det, tidligere ordførere har sagt, bare understrege, at det problem og den stigning i problemet, som lovforslaget beskriver, er Det Radikale Venstre fuldstændig enig i.

Mange lande prøver at finde en måde at afhjælpe problemet på, hvor man tilgodeser retlighedshaverne på den ene eller den anden måde. Det har Det Radikale Venstre igennem adskillige år også været interesseret i at finde en løsning på, og det er vi stadig.

Vi har noteret os, at kulturministeren siger, at ophavsretsudvalgets afsluttende betænkning kommer meget snart, og vi er indstillet på at tilslutte os ministeren, som siger: Lad os se på det i den sammenhæng.

Jeg skal slutte med at sige, at Det Radikale Venstre under alle omstændigheder vil medvirke til at finde en løsning, der tilgodeser intentionerne i nr. L 185.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige, at CD ikke kan støtte det her forslag. Grunden til, at vi er imod det, er ikke, at vi ikke synes, det er synd for de mennesker, der har lavet et kunstnerisk værk, at de ikke får noget ud af det, at de ikke kan leve af det, eller at de ikke kan få økonomisk støtte. Vi er helt overbevist om, at man bør kunne det. Men